

Tillsynsmyndighetens roll

Rådgivning och information

Innehåll

Introduktion	3
Rättsliga förutsättningar	3
Förvaltningslagen	3
Miljöbalken	4
Livsmedelslagen.....	4
Frågeställningar att diskutera.....	6
Konkreta exempel om rådgivning och information	6
Mer generella frågor om råd och information	7
Felaktiga råd och information – vilka konsekvenser kan det få?	8
Goda exempel – att ta med sig eller fylla på med egna	9
Bilaga 1 Litteraturtips	11
Bilaga 2 Kommunalt skadestånd avstyrks	12

Denna exempelsamling togs fram 2014-2015 av en samverkansgrupp inom Miljösamverkan Stockholms län.

Samverkansgruppen: Susanne Rosqvist, Botkyrka kommun; Pia Johansson, Ekerö kommun; Anneli Castan och Erik Moelv, Nacka kommun; Karin Dhakal, Stockholms stad samt Henrik Spovin, Miljösamverkan Stockholms län.

Allt material från detta och andra samverkansprojekt finns på Miljösamverkan Stockholms läns webbplats www.miljosamverkanstockholm.se

Introduktion

För både den tillsyn som bedrivs enligt miljöbalken och den kontroll som bedrivs enligt livsmedelslagstiftningen gäller att kommunerna i egenskap av tillsynsmyndighet har ett uppdrag att såväl kontrollera som att informera och ge råd. Därutöver finns en allmän skyldighet för en myndighet att lämna service och information till följd av förvaltningslagen.

Ibland kan det uppstå frågor kring detta att först ge råd och sedan utöva kontroll. Hur långt kan en myndighet gå i sina råd? Vem bär ansvaret för att rätt åtgärder vidtas om myndigheten gett råd i frågan?

Miljösamverkan Stockholms län driver samverkan *Tillsynsmyndighetens roll – rådgivning och information* för att tydliggöra tillsynsmyndighetens roll vad gäller rådgivning och information till verksamhetsutövare. Som ett led i detta arbete fick kommunerna i länet 2014 besvara en enkät med frågor på detta tema. Av svaren att döma kan konstateras att kommunerna inte upplever att detta är ett stort problem utan snarare en fråga att förhålla sig till. En återkommande synpunkt är vidare att om handläggaren är trygg i sin roll och kan sina frågor, är det lättare att se när och hur man kan rådgöra. Behovet av stöd är med andra ord störst för de som är nya i yrket men det visar även att det kan vara nyttigt att såväl erfarna som oerfarna inspektörer får diskutera dessa frågor och har ett utbyte kring detta.

Rättsliga förutsättningar

Nedan redogörs i korthet för det rättsliga stödet som finns för tillsynsmyndigheters rådgivning och informationsplikt generellt enligt förvaltningslagen och avseende tillsynen enligt miljöbalken och livsmedelslagstiftningen.

Förvaltningslagen

Av 4 § första stycket förvaltningslagen (1986:223) följer att varje myndighet ska lämna upplysningar, vägledning, råd och annan sådan hjälp till enskilda i frågor som rör myndighetens verksamhetsområde. Hjälpen ska lämnas i den utsträckning som är lämplig med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

Denna regel tillsammans med andra bestämmelser i förvaltningslagen ger uttryck för vad som ska betecknas som god förvaltningsstandard. Aktuell bestämmelse syftar också till att stärka serviceandan hos myndigheten.

Serviceskyldigheten gäller myndighetens kontakt med enskilda som är part i ärenden liksom medborgare i allmänhet och massmedia. Avseende gränsen mellan serviceskyldighet och ärendehandläggning påpekas i kommentaren till förvaltningslagen att denna ofta är flytande men att man bör hålla i minnet att bestämmelsen är ett uttryck för att myndigheterna ska underlätta för den enskilde att ha med dem att göra.¹ När det behövs och är lämpligt ska myndigheten vägleda den enskilde genom att, allt efter omständigheterna, ta initiativ till ytterligare utredning, verka för att utredningen begränsas till vad som är nödvändigt, fästa den enskildes uppmärksamhet på att det finns ett annat bättre sätt att nå det han eftersträvar osv.

Serviceskyldigheten är alltså långtgående men det behöver ske en lämplighetsbedömning enligt andra meningen: Hjälp ska lämnas i den utsträckning det är lämpligt med hänsyn till frågans art, den enskildes behov av hjälp och myndighetens verksamhet.

---

¹ s.68 Hellner och Malmqvist *Förvaltningslagen med kommentarer* Nordstedts Juridik 2007. Se även prop. 1985/86:80 s. 59

Frågans art innebär att myndighetens insats får bestämmas utifrån den vikt frågan har. I ärenden där det finns flera motstridiga intressen måste hänsyn tas till att hjälp som myndigheten lämnar en part kan vara till nackdel för motparten. Här får frågans art avgöra hur långtgående servicen kan vara utan att riskera att skada tilltron till myndighetens opartiskhet.

Den enskildes behov av hjälp ska också vägas in. Rör det sig om ett komplicerat ärende kan det vara mera motiverat att hjälpa någon som saknar juridiskt biträde än den som har det.

Att hänsyn kan tas till myndighetens verksamhet innebär att myndigheten både kan och bör anpassa sin service till den aktuella arbets- och resurssituationen. Myndigheten får dock inte handla godtyckligt utan ska vara saklig och opartisk.²

Miljöbalken

Det rättsliga stödet för att tillsynsmyndigheten även har en skyldighet att stödja och rådgiva i sin tillsyn enligt miljöbalken finns i 26 kap 1 § tredje stycket miljöbalken. Av denna bestämmelse följer att tillsynsmyndigheten genom rådgivning information och liknande verksamhet ska skapa förutsättningar för att balkens ändamål ska kunna tillgodoses.

I kommentaren till miljöbalken påpekas att tanken med denna bestämmelse enligt motiven är att tillsynsmyndigheten ska ägna sig åt förebyggande åtgärder genom att vara rådgivande, utredande och uppföljande i verksamhet av mera generell karaktär. Den ska även stärka verksamhetsutövarens egen förmåga att bidra till miljöarbete och följa miljökraven.³

Naturvårdsverket utvecklar närmre i sina allmänna råd hur tillsynen ska gå till. Av Naturvårdsverkets allmänna råd⁴ följer bland annat att tillsynsmyndighetens rådgivning och information kan riktas till grupper av enskilda eller grupper av verksamhetsutövare. Myndigheten bör använda skyldigheten att rådge och informera som komplement till, men inte som ersättning för, skyldigheten att kontrollera lagefterlevnaden och vidta åtgärder.

Tillsynsmyndigheten kan även ge verksamhetsutövare information och råd i enskilda fall. Då bör myndigheten ge sådana besked som tydligt förmedlar miljöbalkens krav. Myndigheten bör inte bistå verksamhetsutövaren i detaljer, t.ex. med att identifiera vilka åtgärder och rutiner m.m. som är mest lämpliga.

Naturvårdsverket har vidare gett ut en handbok i operativ tillsyn och i denna finns ytterligare ledning kring hur tillsynsmyndigheten ska agera i sin tillsyn. Där står bl. a. följande avseende vad det innebär att bedriva tillsyn med fokus på egenkontrollen: ”En grundförutsättning är att myndighetens perspektiv alltid är utifrån och in, att vara noggrann med att hålla på myndighetsrollen. Det är av största vikt att handläggaren undviker risken att falla in i ”konsultrollen” och bli så delaktig i processen och ansvaret för de lösningar som väljs att en oberoende granskning äventyras”⁵

Livsmedelslagen

Motsvarande skyldighet att ge råd och stöd inom livsmedelslagstiftningen finns i livsmedelslagen. Kontrollmyndigheten är skyldig att ge råd och information samt att svara på

---

² Se vidare ibid s. 70 ff.

³ s. 26:6 Bertil Bengtsson m.fl. *Miljöbalken en kommentar* Del II Nordstedts Blå bibliotek 2014

⁴ Naturvårdsverkets allmänna råd (AR 2001:3) s. 5

⁵ Naturvårdsverkets handbok Operativ tillsyn 2001:4 s.40 ff

frågor för att underlätta för den enskilde livsmedelsföretagaren att fullgöra sina skyldigheter enligt lagen. Detta framgår av 12 § livsmedelslagen (2006:804).

Livsmedelsverket, som är tillsynsvägledande myndighet för livsmedelskontrollen, har tillsammans med Tillväxtverket tagit fram en broschyr som vänder sig till kontrollmyndigheten där de kan läsa om sin rådgivande roll i samband med opartisk kontroll.⁶

Bland annat står följande att läsa om inspektörens kompetens. ”Som representant för kontrollmyndigheten ska du kunna förklara vad lagstiftningen kräver och dessutom, om det är möjligt, beskriva olika sätt att uppnå kraven. Utgå alltid från det aktuella företaget när du svarar på företagarens frågor.

Broschyren ger vidare handfasta råd och exempel på olika situationer. Det har även tagits fram en motsvarande broschyr som riktar sig till livsmedelsföretagare i syfte att informera om vilken typ av hjälp och stöd de kan förvänta sig från kontrollmyndigheten.

Det har varit, är och kommer att vara mycket viktigt att alltid vara tydlig i ett tidigt skede när det kommer till att förklara vår icke-konsulterande roll samt orsaken. Det finns många exempel på ärenden där otydlighet eller eftergivenhet på det området annars skulle kunna innebära problem så som t.ex. passivitet hos sökanden när det gäller egen kunskapsinhämtning, urvattning av myndighetens förtroende som oberoende part såväl mot privata företag som mot kommunala, granskning av förslag som helt eller delvis kommer från tillsynsmyndigheten, hänvisningar till specificerade företag som gynnas i konkurrensen o.s.v. Vi behöver därför i tidiga skeden klargöra med info om hur vi får och inte får ge info och råd. Med anledning av detta följer här ett antal exempel och frågeställningar att diskutera kring.

---

⁶ Rådgivning inom Livsmedelskontrollen Livsmedelsverket/Tillväxtverket

Frågeställningar att diskutera

Konkreta exempel om rådgivning och information

Kök

En livsmedelsföretagare (verksamhetsutövare, VU) ska starta upp en verksamhet och behöver planera köket. VU kontaktar miljöenheten för att granska ritningen och ge råd om utformningen av köket. Miljöenheten ger förslag på några ändringar i planen och VU startar upp verksamheten.

Vid inspektionen visar det sig att a) ändringarna är inte genomförda eller b) ändringarna är genomförda men inspektören har ändå synpunkter på utformningen.

Är miljöenheten bakbunden av sina råd eller kan miljöenheten kräva ändring av verksamheten?

Enskilda avlopp

Fastighetsägare ställs inför att åtgärda eller nyanlägga en avloppsanläggning kanske ”en gång i livet”, de är inte proffs och det är därför inte rimligt att ställa samma krav beträffande kunskap om teknik och miljöpåverkan m.m. som för yrkesmässiga verksamhetsutövare.

Olika kommuner kan ha olika arbetsätt vid handläggning av ansökningsärenden. Här beskrivs två möjliga förhållningssätt.

En del kommuner kanske tillämpar en mer strikt myndighetsroll som betonar verksamhetsutövarens eget ansvar. Den sökande får ta hjälp av konsult eller entreprenör för att utreda lämplig avloppsklösning och lämna in en ansökan. Först när ansökan är komplett gör inspektören en bedömning på plats av markförhållanden och läge. Ansvaret ligger hos den sökande, som i sin tur är beroende av duktiga entreprenörer och konsulter. Är det okej att rekommendera entreprenörer och konsulter? Finns behov av rådgivning och information till entreprenörer?

Andra kommuner har i sin handläggning av ansökningsärenden en mer rådgivande roll. Med inledande rådgivande besök och eventuell provgrävning innan en ansökan lämnas in. I detta fall blir handläggaren mer involverad i utredningen av vilken typ av avloppsanläggning som kan vara lämplig på platsen. Lokalt antagna riktlinjer kan utgöra grunden vid diskussion om vilka typer av anläggningar som är tänkbara. Vid mer svårbedömda förhållanden hänvisas till konsult. En risk finns dock att handläggaren hamnar i en konsultroll om det under ärendets gång uppkommer nya omständigheter som inte kunde förutses i ett tidigt skede.

Verksamhetsutövaren önskar ofta konkreta tips på anläggningar, och förhandsbesked om vilka avloppsanläggningar som kommunen kan ”godkänna”.

Vad finns det för fördelar och nackdelar med de olika arbetsätten? Ur miljösynpunkt, rättssäkerhet, myndighetens förtroende, och för att främja ett ökat miljömedvetande hos verksamhetsutövaren, i detta fall fastighetsägaren.

Båtbottentvättar

Ibland är lagstiftning och central vägledning vag och svårt för verksamhetsutövaren att förhålla sig till, ibland mycket detaljerad. Detta lämnar ett handlingsutrymme för den enskilda tjänstemannen att tolka och konkretisera lagen och en pedagogisk uppgift att göra den begriplig genom allmän och riktad rådgivning till verksamhetsutövaren. Här kan olika kommuner och enskilda inspektörer landa i olika ställningstaganden och policys. Denna

skillnad och mångfald, kan man se antingen som ett problem eller som en tillgång. Olika sätt att angripa frågorna, kan bidra till utveckling och man kan lära av varandra. Men verksamhetsutövare uttrycker ofta att andra kommuner ställer andra krav och gör andra bedömningar.

Nya riktlinjer om båtbottentvättar är ett exempel på nya riktlinjer som är vaga och som lämnar åt respektive kommun och enskilda tjänstemän att informera om och konkretisera riktlinjerna i sin tillsyn på verksamheterna. Verksamhetsutövare vill ju ha tydliga riktlinjer och krav att förhålla sig till. Vad händer med myndigheten och dess trovärdighet i sådana fall? Detta är en situation som ställer stora krav på hur man går ut med rådgivning och information, hur gör ni i er kommun?

Information om kommande lagförändringar

Hur hanterar miljöenheten generellt en situation där man vet att det kommer en ny lagstiftning? Ska man sammankalla alla aktuella VU och informera dem, ska en trycksak skickas ut eller ska man gå ut och inspektera och konstatera att många VU gör fel?

Rekommendationer

När en verksamhetsutövare ber miljöenheten om råd, vilka tips får man ge på entreprenörer eller tillverkare av utrustning etc.? Hur många exempel på entreprenörer behövs för att det ska vara okej ur ett konkurrenshänseende?

Får miljöenheten tillhandahålla en lista med ”godkända” entreprenörer, enligt kriterier som miljöenheten själva har ställt upp?

Kommuninterna önskemål om ”kurs”

En kommunal VA- och avfallsenhet ställer frågan till samma kommuns miljöenhet om det går för sig att ”hålla en kurs” som är mycket grundläggande och kort om enskilda avlopp så att de kan besvara frågor och dylikt som de får in till sig ibland. Var går gränsen här och vilket handlingsutrymme har kommunens miljöenhet här?

Strandskydd

En annan enhet inom kommunen handlade ärenden om strandskyddsdispens. De lämnade felaktig information om att strandskyddsdispens inte krävdes, trots att det gjorde det. Detta upptäcktes senare vid tillsyn. Vi tog viss hänsyn till detta i fall där det var klarlagt att felaktig information getts, men huvudlinjen var att besluta om tillsynsåtgärder ändå. Vi ska inte göra fel två gånger.

Mer generella frågor om råd och information

1. Hur kan man arbeta med rådgivning och information för att utveckla en fungerande egenkontroll? Det är viktigt att klargöra verksamhetsutövarens ansvar för egenkontrollen samt myndighetens roll. Hur behjälplig ska tillsynsmyndigheten vara för att lotsa verksamhetsutövaren att utveckla egenkontrollen? Stora tillståndspliktiga verksamheter som styrs av villkor och som har resurser för en utvecklad egenkontroll är kanske inte något problem. Mindre verksamheter med små resurser, där omfattningen av egenkontrollen blir en bedömningsfråga för den enskilda inspektören att ta ställning till kan vara knepigare att hantera. Kan det i dessa fall vara motiverat med en mer guidande hållning?
2. Av en enkätundersökning som genomfördes i en kommun i samband med en revision av myndighetens arbete framkom synpunkter på miljökontorets alltför

myndighetsinriktade hållning, det vill säga att det var svårt att från myndigheten få konkreta besked om vad som förväntades av verksamheten. Man ville göra rätt men visste inte hur. Vad har ni för erfarenhet av detta? Och hur uppfattas råden av verksamhetsutövaren?

3. Olika miljökontor kan ha olika praxis och kultur när det gäller hur man arbetar med information och rådgivning. Utgör det ett problem?
4. Enskilda inspektörer kan agera olika i fråga om rådgivning, beroende på erfarenhet och år i yrket, personlighet m.m. Yrkesrollen har ju förändrats och även synen på rådgivning och information? Är det ett problem eller inte? Finns det behov av att ta upp sådana frågor på kontoret? Kanske ett sätt att utveckla tillsynsmetodiken?
5. Det svåra begreppet ämbetsmannaskap omfattar en rad underförstådda förmågor. En sådan förmåga är att kunna bedöma och särskilja myndighetsrollen och den rådgivande rollen. Hur förmedlar vi sådan kunskap? Finns behov att ha en sådan kontinuerlig diskussion på arbetsplatsen? I så fall hur?
6. Kan myndigheten ge konkreta råd och samtidigt bedriva tillsyn på samma verksamhet? Vilka konsekvenser kan det medföra?
7. Sammanfattningsvis finns det risker med en restriktiv och försiktig hållning till rådgivning och information? Finns det risker med en generös hållning till rådgivning och information?

Felaktiga råd och information – vilka konsekvenser kan det få?

Skadeståndslag (1972:207)

3 kap. 2 §

Staten eller kommunen skall ersätta

1. Personskada, sakskada eller ren förmögenhetsskada, som vållats genom fel eller försummelse vid myndighetsutövning i verksamhet för vars fullgörande staten eller kommunen svarar, och
2. Skada på grund av att arbetstagaren kränker någon annan på sätt som anges i 2kap. 3§ genom fel eller försummelse i tjänsten

3 kap. 3 §

Staten eller kommunen skall ersätta ren förmögenhetsskada som vållats av att en myndighet genom fel eller försummelse lämnar felaktiga upplysningar eller råd, om det med hänsyn till omständigheterna finns särskilda skäl. Därvid skall särskilt beaktas upplysningarnas eller rådets art, deras samband med myndighetens verksamhetsområde och omständigheterna när de lämnades.

Konsekvensen kan således bli att kommunen får utge skadestånd. Det skulle även kunna vara tjänstefel i straffrättslig bemärkelse?

Kommunerna har ofta försäkringar som innehåller ett ansvarsmoment vid fel och försumlighet vid myndighetsutövning (SKL). Finns motsvarande försäkring för felaktig information?

Se artikel i bilaga 2 från Helsingborgs Dagblad.

Goda exempel – att ta med sig eller fylla på med egna

Här nedan redovisas ett antal goda exempel på hur kommuner inom ramen för sin tillsyn har arbetat med att ge råd och informera. Tanken är att avsnittet ska tjäna både som inspiration och kunna ligga till grund för en diskussion när dessa exempel på att arbeta kan vara användbara.

Exempel kök

När en livsmedelsföretagare ska starta upp en verksamhet och behöver planera köket kan det vara lämpligt att ge så odetaljerade råd som möjligt och enbart diskutera vilka mål som måste uppfyllas enligt lagstiftningen. Vid behov kan miljöenheten ge råd om var företagaren kan inhämta kunskap och information.

Exempel Tillsyn i skolor och förskolor

Skolor och förskolor är ett viktigt tillsynsområde med många objekt och utmaningar. Här har miljöinspektören att hantera tillsyn i en ofta belastad organisation där rektorer är överbelamrade med påbud och måsten från alla möjliga håll, till exempel brandtillsyn, Arbetsmiljöverket, Skolinspektionen, livsmedelskontrollen, miljöbalkstillsyn, m.m. Här finns också i regel problem kopplade till ventilation och städning samtidigt som skolorna ofta har tagit in olika utförare på entreprenad och inte har helhetsköll. Nacka vill visa ett exempel på en nyligen färdigställd skrift om egenkontroll i skolor i förskolor där information och rådgivning samt miljöenhetens roll förklaras i ett sammanhang där även andra involverade myndigheter nämns ibland. Se länk nedan.

http://www.nacka.se/web/naringsliv_arbete/foretagande/tillstand_tillsyn/undervisningslokaler/Documents/egenkontroll_folder.pdf

Exempel information om kommande lagändringar

När miljöenheten vet att det kommer en ny lagstiftning kan det vara lämpligt att förebygga med generell information för att spara tid och kraft i slutändan. Vid ett informationstillfälle finns det möjlighet för VU att ställa frågor, men man riskerar att inte nå ut till alla. För att säkerställa att alla VU nås av informationen kan man komplettera med en informationsbroschyr som skickas ut eller delas ut vid en inspektion.

Exempel informationskampanj

En tillsynskampanj mot en särskild typ av verksamheter kan inledas med en riktad information till verksamhetsutövarna som talar om syftet med inspektionen och vilka frågor som verksamhetsutövaren behöver kunna redogöra för. För mindre verkstäder kan det exempelvis handla om oljeavskiljare, avfallshantering och kontroll på dagvattenavrinning. Informationen följs sedan upp med ett tillsynsbesök då eventuella anmärkningar påpekas på plats samt dokumenteras och följs upp på vanligt sätt. Fördelen med att arbeta med tillsynskampanjer är att det ger en samlad bild och kunskap om vilken typ av frågor som är återkommande för en viss typ av bransch och var det kan komma att krävas extra uppföljning. Den här typen av tillsyn är lämplig mot mindre verksamheter -och där verksamhetsutövaren har verksamheten som yrke men där kunskapsnivån om miljöbalkens krav ibland är låg och ett annat exempel är vid fastighetstillsyn mot mindre fastighetsägare såsom bostadsrättsföreningar.

Exempel på olika kanaler och tillvägagångssätt för att nå ut med information och råd

Nacka har sedan 2013 ett stycke i tillsynsplanen för miljöbalkstillsynen som heter ”kommunikationsplan”. Här framgår tydligt att ansvar åligger ett par namngivna inspektörer att vara länken mellan kommuninformatör och alla miljöinspektörer genom att jobba konkret med t.ex. pressmeddelanden, hålla webbinformation uppdaterad, ta fram smarta informationsfoldrar, nyttja sociala medier om så behövs m.m. Detta syftar till att riktad information når ut bra utöver den info och de råd som inspektörerna ger på direkta frågor utifrån från företag/allmänhet samt den information som ges vid tillsynsbesöken. Särskilt viktigt bedöms det utpekade personknutna ansvaret vara. Utan det landar det lättare i något som ”någon annan ska göra” eller som diskuteras men aldrig konkretiseras.

Mer information om samverkansprojektet finns på www.miljosamverkanstockholm.se samt på MSL:s projektarbetsplats, som nås via miljosamverkanstockholm.se.

Bilaga 1 Litteraturltips

Samtliga dokument finns på miljosamverkanstockholm.se.

- *Myndighetsutövningen på Mora och Orsas gemensamma miljökontor*, revisionsrapport. 2012. Läs [här! >>](#)
- Presentationer från Tillsynsforums vårkonferens *Att vilja göra rätt - kommunikationens betydelse i tillsyn* 14 maj 2014 finns [här! >>](#)
- Råd till livsmedelsföretagare. Två broschyrer för rådgivning inom livsmedelskontrollen.
Rådgivning inom livsmedelskontrollen - för livsmedelsföretagare. Läs [här! >>](#)
Rådgivning inom livsmedelskontrollen - för livsmedelsinspektörer. Läs [här! >>](#)
- *Inte bara trevlig*. En inspirationsskrift om hur kommuner kan arbeta med bemötande av företag. Tillväxtverket, 2014. Läs [här! >>](#)
- *Metoder i kommunal och regional tillsyn, en inventering*. Naturvårdsverket, 2004. Läs [här! >>](#)
- *Tillsynsmetoder och inspektörens roll*, webbplats hos Naturvårdsverket om metodval och arbetsätt i tillsynsarbetet. Läs [här! >>](#)
- *Allmänna råd om tillsyn*, NFS 2001:3, Naturvårdsverkets författningssamling. Läs [här! >>](#)
- Tillsynsmyndighetens rådgivande roll enligt miljöbalken, sammanställning aug 2014. Läs [här! >>](#)
- *Enklare göra rätt med rådgivning inom livsmedelskontrollen*. Text från Tillväxtverket. Läs [här! >>](#)

Bilaga 2 Kommunalt skadestånd avstyrks

Kommunalt skadestånd avstyrks - Helsingborgs Dagblad

Kommunalt skadestånd avstyrks

Text: [Annsophie Wieland](#)

Publicerad 27 april 2008 04.00 · Uppdaterad 27 april 2008 04.00

Kommunens försäkringsbolag säger nej till att täcka kommunens kostnad om de ger en privat näringsidkare skadestånd för vad denne anser vara felaktig rådgivning.

Det var när Spångens handelsträdgård skulle byta ut sitt oljeeldade uppvärmningssystem som ägaren Christer Thoft hörde av sig till kommunens energirådgivning. Där fick han veta att några omställningsbidrag inte fanns för privata företagare. Senare visade det sig att Spången troligen kunde ha fått ett bidrag som sorterade under Jordbruksdepartementet, på drygt 70 000 kronor. Det är också vad Thoft vill ha i skadestånd av kommunen. Men svaret dröjde.

Men under tiden utreddes möjligheten att via kommunens egen försäkring täcka förlusten. Skadejuristen Olof Omdal kom i går med ett svar till Klippans kommun, som han företräder. Den springande punkten i hans utredning är vad man kan förvänta sig av en kommunal energirådgivare.

Att en kommunal organisation kan bli skadeståndsskyldig för "vårdslös rådgivning" är relativt nytt. Det blev möjligt när skadeståndslagen utökades. Men där skiljer man också på service och myndighetsutövning. I det här fallet anser Olof Omdal att uppgiften om bidraget inte var allmänt känd bland energirådgivarna, som bekostas av och lyder under Energimyndigheten. Och därför har energirådgivaren i Klippan, Carsten Allhorn, inte heller gjort sig skyldig till något "fel eller försummelse".

Är den här typen av skadeståndskrav ovanliga?

— Ja, jag har hållit på detta med det här i 25 år men aldrig stött på något liknande.